

پاراتکواندوکار ۱۵ ساله که یک شبه به قله رسید

رحیمی: حسرت دور افتخار با پرچم به دلم ماند

جوان ترین فرزند ایران در پاریس، بهترین دختر دنیا شد. با سورپرایز قشنگش برای پدرش. پاراتکواندو کاری که یک شبه ره صدساله را رفت. دختر ۱۵ ساله‌ای که بدون اینکه حتی یک بار پایش به شیاپ چانگ پارآسیایی برسد. اما در مبارزه با حریفان پراوازه کم نیاورد و پاریس به یاد ماندنی برای فرزندان ایران ساخت.

شدم. قطعاً هر کسی به پارالمپیک اعزام می‌شود کمیته روی مدالش حساب می‌کند.

پاریس شروع کار تو بود، فکر می‌کنی چند مدال طلای پارالمپیک بگیری؟
من هدفم ۳ مدال طلای پارالمپیک است.

چقدر قانع، چرا ۳ مدال طلا. تو که هنوز خیلی جوان هستی؟
من عدد ۳ را خیلی دوست دارم بابت همین می‌گویم ۳ مدال طلا. اما اصلاً فکر نکردم شاید اتفاقات در آینده باعث شود مبارزه را ادامه دهم و طلاهای بیشتری بگیرم.

حالا چرا تکواندوکار شدی؟
من از بچگی فیلم‌های رزمی جکی چان و بروسلی را خیلی دوست داشتم و نگاه می‌کردم. تکواندو یک جورایی انگار احساس قدرت به آدم می‌دهد، منم از بچگی شر و شیطان بودم و بابت همین انتخابش کردم.

چطور شد پدرت را با ماشین سورپرایز کردی؟
چون می‌دانستم پدرم تربیلی دوست دارد، قبل از پارالمپیک فکر کردم که اگر مدال گرفتم با پاداش آن برای پدرم ماشین بخرم.

پس پدرت هم می‌دانست؟
به پدرم گفته بودم برایش ماشین می‌خرم اما روزش را نمی‌دانست. مدلی که دوست داشت را می‌دانستم بنابراین روز پدر آن را خریدم و به او هدیه کردم.

پارالمپیک پاریس اولین تجربه‌ات بود و مسابقه بین‌المللی زیادی نداشتی، چه اتفاقی افتاد که با مدال نقره برگشتی؟
من قبل از بازی‌ها تمرین زیادی داشتم و خیلی زحمت کشیدم. درست است که کم تجربه بودم اما برگ برنده‌ام روحیه بالایم بود و ترسی برای از دست دادن نداشتم. چرا که من به توانایی‌هایم ایمان کامل داشتم و می‌دانستم موفق می‌شوم.

پس راضی برگشتی.
من با ارزش‌ترین مدال که مدال پارالمپیک بود را گرفتم. مدال نقره، اما نتوانستم طلا بگیرم و حسرت دور افتخار با پرچم ایران به دلم ماند. با این حال نقره پاریس انگیزه‌ام شد تا در مسابقات و بازی‌های پارالمپیک ۲۰۲۸ مدال نقره‌ام را با طلا عوض کنم.

فینال پارالمپیک چطور بود؟
حریف مغولی‌ام حسابی با تجربه بود و چندین سال در بازی‌ها مبارزه کرده بود و مدال‌های پارالمپیک، جهانی و پارآسیایی داشت. البته من قبل از فینال و در مسابقه نیمه نهایی زانویم آسیب دید و به خاطر همین ۳۰۵ باختم. من اگر مصدوم و خسته نبودم شک نکنید طلا می‌گرفتم.

خودت فکر می‌کردی مدال بگیری؟
هدف من مدال طلا بود. شک نداشتم که می‌توانم مدال پارالمپیک را بگیرم. اگر مصدوم نمی‌شدم حالا مدال طلا را داشتم.

کمیته ملی پارالمپیک معمولاً برای پارآسیایی و پارالمپیک شرط کیفی و مدال را برای اعزام دارد، چطور اعتماد مسئولان را جلب کردی؟
ما بعد از قهرمانی آسیایی ویتنام برای پارالمپیک انتخابی داشتیم و من برنده انتخابی بودم و اینطوری مسافر پاریس

